

da vi havde det forrige Forslag for og vedtog en særlig Bestemmelse om Motorcykler, var det slet ikke Udvalgets Mening, at man med disse Motorcykler ogsaa skulde forstaa Motortricykler. Det er en administrativ Foranstaltning, den højtærede Justitsminister har foretaget sig, naar han har stillet disse to Arter af Cykler lige, men det skal jeg i øvrigt ikke sige noget imod; jeg vil blot sige, at Udvalget ikke har ment, at Bestemmelsen skulde bruges paa den Maade. Naar den imidlertid er brugt paa den Maade, at man har givet Motortricykler af en vis Vægt og en vis Bredde Lov til at færdes ligesom Motorcykler, ser jeg egentlig ikke, hvorfor de absolut skal have 3 Hjul. Jeg er blevet oplyst om, at man f. Eks. i England har Motorvogne, de saakaldte cycle-cars, som ikke vejer mere end her er omtalt, og som har den samme Bredde, men er 4-hjulede. Saa-danne 4-hjulede Motorvogne af denne Vægt og Bredde maa jo, hvis vi skal ind paa at lade Bestemmelserne for Motorcykler gælde ogsaa for Motortricykler, med ganske samme Ret komme ind under disse Bestemmelser. Efter det Paabud, Justitsministeren har givet, kan det jo være, at man nu har vænnet sig til disse Motortricykler; nogle paastaar, at de er meget værre end de andre, men jeg tror dog nok, at man til Dels har vænnet sig til dem, og har man det, foreslaar jeg, at vi gør Skridtet fuldt ud og tager de 4-hjulede Vogne af den Vægt og Bredde med og lader dem faa friere Passage.

Ifølge § 9 skal Motorkøretøjer, som anskaffes til Brug i Hæren, anmeldes og fremstilles for en af Krigsministeren ansat sagkyndig. Jeg ser for Resten ikke, hvorfor Justitsministerens sagkyndige ikke maa bruges paa det Omraade, naar man har et Sæt sagkyndige. Det forekommer mig, at det vilde være ret betryggende, at dette ogsaa kunde efterse dem.

Jeg finder, at det er en udmærket Bestemmelse, der staar i § 17, for det første, at Betingelserne for at faa Kørebrev er skarpe, og dernæst, at Kørebrevene kun udstedes som gældende for 5 Aar. Men jeg ved ikke, hvorfor man har en Bestemmelse om, at vedkommende kan fritages for at aflægge en ny Prøve for den sagkyndige. Der staar: „Det udstedte Kørebrev er gældende i 5 Aar fra Udstedelsesdagen. Ønskes Beviset fornyet, maa vedkommende godtgøre, at han stadig er i Besiddelse af fornøden Synsevne, Høresevne samt Førlighed”. Men hvorfor man saa skal have en Bestemmelse, der siger, at

vedkommende kan fritages for at aflægge Prøve, det ved jeg ikke. Jeg finder det rimeligt, at en saadan Prøve bliver obligatorisk, saaledes at man har Sikkerhed for, at vedkommende ogsaa efter de 5 Aars Forløb forstaaer at føre et saadant Køretøj.

I § 20 er der den Bestemmelse, at naar der fra en Motorvogns Ejers eller Bruger Bopæl ikke er direkte Adgang til nogen Gade eller Vej, ad hvilken Kørsel med Motorvogne er hjemlet, skal det dog tillades dem at køre op med Vognen. Det er for saa vidt en meget god Bestemmelse, men det forekommer mig, at der dog mangler noget. Hvis jeg ønsker at køre i Automobil fra min Gaard, og denne har en lille Fjerdingvej til den nærmeste Vej, der maa befares med Automobiler, kan jeg ikke faa Lov til at lade en lejet Automobil køre op til Gaarden. Jeg maa enten spænde et Par Heste for den, naar den kommer til den Vej, der fører op til Gaarden, og lade den køre op eller ogsaa maa jeg spadserer ned til den Vej, som kan befares med Automobiler. Dette forekommer mig urimeligt. Jeg er ikke Bruger af Automobilen, fordi jeg har lejet den. Der staar en Definition af Bruger i § 9. Den lyder saaledes: „Anmeldelsespligten paahviler Ejeren eller den Person (Brugeren), som har varig Raadighed over Køretøjet”. Det vil altsaa sige, at en lejet Automobilroske, som jeg ønsker at køre ud med, ikke kan komme op til min Bopæl. Det er ret urimeligt. For alle os, der ikke har Raad til at holde Automobil, er det jo en rar Ting at kunne leje en en Gang imellem, men det er ikke rart at skulle gaa den Fjerdingvej ned for at kunne køre videre med den. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse maatte kunne ændres saaledes, at ogsaa andre Folk, der ikke ejer eller er Bruger af en Automobil, skal kunne leje en og derved nyde godt af det Fremskridt, dette Køretøj betyder.

I § 23 er Grænsen for Kørehastigheden sat op: I København, Frederiksberg og Købstæderne maa den ikke overstige 25 km i Timen — det er nu 15 —, og andetsteds maa den ikke overstige 50 km — det er nu 30. Dertil siger Ministeren i sin Forelæggelsestale, at det betyder ikke, at Kørehastigheden i København stiger, men det betyder, at Loven kommer i Overensstemmelse med den faktiske Kørehastighed. Det sidste tror jeg er rigtigt, det første tror jeg er galt. Jeg tror ganske sikkert, at Kørehastigheden vil stige. Da den forrige Lov var for, havde Udvalget spurgt Københavns Politidirektør, om man ikke kunde